

[Hilmar Baunsgaard.]

Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvad ministeren lægger i begrebet taktik, men det måtte næsten være noget, ministeren ikke mente var pænt. Jeg vil derfor gerne oplyse tinget og offentligheden om følgende kendsgerning:

Da regeringen indbød partierne hver for sig til drøftelse med regeringen, gjorde jeg på det radikale venstres vegne opmærksom på, at da vi havde fremlagt vore boliglovsforslag her i folketinget, havde vi udtrykkeligt understreget, at vi betragtede boligpolitikken som et sammenhængende hele, og jeg sagde til statsministeren under drøftelsen i statsministeriet, at regeringen måtte være indstillet på, at vi stadig mente det, og at statsministerens angivne taktik med at krydse sig igennem med skiftende flertal derfor ikke skulle indkalkulere det radikale venstre. Vor opfattelse var stadig den, at boligpolitikken var et sammenhængende hele, og at vi nok måtte forberede regeringen på, at vi enten tog medansvar for det hele eller ikke for noget.

Da vi begyndte drøftelserne i 15 mands udvalget, orienterede jeg forhandlingslederne ved at sige nøjagtig det samme. Jeg startede drøftelserne med at gøre opmærksom på, at vi betragtede boligpolitikken som et sammenhængende hele, og at man derfor nok burde være indstillet på, at vi enten tog medansvar for det hele eller ikke for noget.

Når nu boligministeren især gerne vil drøfte taktik, har jeg ikke noget imod at sige: det var et ultimatum, vi stillede. Det var i al beskedenhed en taktik, der drejede sig om 3 milliarder kr. mere eller mindre i statsudgift. Så må boligministeren gerne kalde det taktik. Så vedkender jeg mig taktikken. Det var en diskussion om 3 milliarder kr. mere eller mindre. Den, der har drevet taktik, er boligministeren, som har troet på, at han kunne forene det synspunkt, som er vores, og som går i retning af en frigørelse, og det synspunkt, som er SF's, og som går ud på en endnu strammere regulering. Vi

har givet ministeren chancen, men taktikken kunne ikke lykkes.

Der er nok også den oprigtighed i det, at man skal vedstå det, når man er uenig.

(Kort bemærkning).

Bendix: Jeg skal i relation til boligministerens sidste bemærkninger om den socialdemokratiske boligpolitik kun gøre den bemærkning, at når den protokol, som er aftalt mellem S og SF, foreligger på folketingets bord — og jeg føler mig overbevist om, at regeringen kan finde veje for at drage omsorg for, at det sker inden på fredag — vil jeg ved tredje behandling på det konservative folkepartis vegne knytte nogle bemærkninger til de boligpolitiske synspunkter, som kan læses ud af protokollen.

(Kort bemærkning).

Henning Philipsen: Jeg bliver nødt til at sige til hr. Guldberg, at når man i det almenyttige byggeri ikke må have lov til at tjene penge, kan der jo heller ikke blive et overskud, som bør beskattes. Jeg synes, det er en naturlov, som selv hr. Guldberg burde erkende.

Jeg vil gerne føje til, at jeg tror ærlig talt, det bliver nemmere at forklare befolkningen end at forklare hr. Guldberg, at der skal ske en lejestigning den 1. april 1974, uanset hvad vi i øvrigt laver her, på baggrund af boligforliget i 1966. Den lejestigning vil jeg godt være med til at dække ved at tage noget fra udlejerne, og det er det, det drejer sig om.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg ved ikke, hvad hr. Hilmar Baunsgaard lægger i ordet taktik. Jeg brugte ordet i forbindelse med at drøfte boligpolitik og så i stedet lave taktik.

Jeg vil gerne tilbagevise påstanden om de 3 milliarder kr. Jeg ved godt, hvor hr. Hilmar Baunsgaard får resultatet fra. Det er 250 mill. kr. pr. år maksimalt, og så ganger hr. Hilmar Baunsgaard det op i 10 år og si-